

Obrzęd chirotesii akolity i lektora

Mający zostać akolitą zostaje przyprowadzony przez dwóch subdiakonów na środek świątyni, kłania się trzykrotnie w stronę ołtarza, zwraca się następnie do biskupa i kłania się również trzykrotnie, podchodzi do biskupa i pochyla głowę. Biskup błogosławi trzykrotnie głowę święconego, kładzie rękę na jego głowie i odmawia modlitwę:

Panie, który całe stworzenie oświeciłeś światłem swoich cudów, który znasz prośby każdego zanim jeszcze zostaną wypowiedziane, i umacniasz chcących Tobie posługiwać, sam i sługę Twego *N.*, pragnącego poprzedzać ze święcą święte Twoje Tajemnice, upiększ Twymi niezniszczalnymi i nieskalanymi szatami, aby oświecony spotkał Ciebie także w przyszłym wieku i otrzymał niezniszczalną koronę życia, weseląc się z Twymi wybranymi w wiecznej szczęśliwości. Albowiem uświęcone jest Twoje imię i wysławione Twoje królestwo, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Jeśli nie ma Liturgii, biskup rozpoczyna od Błogosławiony Bóg nasz i śpiewa się Królu Niebieski, *Trisagion*, Najświętsza Trójco, Ojcze nasz i *troparion* dnia. Jeśli jest Liturgia, nie śpiewa się Królu Niebieski, *Trisagion*, Ojcze nasz, a jedynie odmawia *tropariony*:

Święci apostołowie, módlcie się do miłosiernego Boga, aby darował naszym duszom odpuszczenie grzechów.

Łaska z ust Twoich jak jasność ognia promieniująca, oświeciła całą ziemię, nie zdobyła światu skarbu chciwością, lecz pokazała nam głębię pokory. Słowami Twymi nauczając, ojcze Janie Chryzostomie, módl się do Chrystusa Boga Słowa, aby zbawił nasze dusze.

Na całą ziemię rozeszła się nauka Twoja, przyjmującą Twoje słowo, którym pobożnie pouczyłeś o prawdach wiary, wyjaśniłeś naturę bytów, upiększyłeś obyczaje ludzi, królewski kapłanie, ojcze najczcigodniejszy, módl się do Chrystusa Boga, aby zbawił nasze dusze.

Pasterska troska Twojej teologii zwyciężyła wysiłki retorów, albowiem zbadawszy głębokości ducha okazanie dobroci nauki należy do Ciebie, módl się przeto ojcze Grzegorz do Chrystusa Boga, aby zbawił nasze dusze.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Panie, dla modlitw wszystkich świętych i Bogurodzicy daj nam Twój pokój, i zmiłuj się nad nami jako jedyny szczodroblivy.

Biskup podstrzyga włosy święconego w formie krzyża, mówiąc: W imię Ojca. Protodiakon: Amen. Biskup: I Syna. Protodiakon: Amen. Biskup: I Świętego Ducha. Protodiakon: Amen.

Także zakłada na niego krótki felonion, błogosławi trzykrotnie ręką jego głowę, kładzie na niej rękę i modli się:

Panie Boże Wszechwładny, wybierz tego sługę Twego i uświęć go, daj mu z wszelką mądrością i rozumem czynić Bożych Twych słów pouczenie i czytanie, zachowując go w nieskalanym życiu. Przez łaskę, miłosierdzie i

przyjaźń do człowieka, Jednorodzonego Twego Syna, z którym jesteś błogosławiony z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Po modlitwie nad głową lektora biskup otwiera księgę *Apostol*. Subdiakoni przyprowadzają święconego na środek cerkwi, zwróconego ku wschodowi, on zaś czyta nagłówek, a następnie sam tekst, początek i koniec perykopy, odwraca się i kłania trzykrotnie biskupowi. Subdiakoni zdejmują z niego krótki felonion i przyprowadzają go do biskupa. Biskup błogosławi trzykrotnie ręką jego głowę. Przynosi się biskupowi sticharion, który biskup błogosławi ręką. Święcony żegna się, całuje krzyż na sticharionie oraz rękę biskupa. Subdiakoni ubierają go w sticharion, po czym biskup czyta pouczenie:

Dziecię, pierwszym stopniem kapłaństwa jest lektorat. Powinieneś przeto każdego dnia czytać Pisma Boże, aby słuchający ciebie otrzymywali pożytek, a ty sam żebyś otrzymał lepszy stopień, w żaden sposób nie dążąc do tego samemu. Gdy bowiem pobożnie, święcie i sprawiedliwie będziesz żył i otrzymasz miłosierdzie przyjaciela człowieka Boga, staniesz się godnym wyższej posługi, w Chrystusie Jezusie Panu naszym, któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Błogosławiony Bóg, oto sługa Boży *N.* jest lektorem świętej cerkwi (*nazwa*) w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha.

Biskup podaje mu lampę i stoi przed biskupem z lampą na wyznaczonym miejscu. Jeśli jest zaś wielu święconych, modlitwy odmawiane są w liczbie mnogiej.